

AJUDANT A VIURE

Fidels a la missió rebuda

Quan parlem d'iniciació cristiana i d'accions evangelitzadores cal tenir en compte que el Senyor ens ha demanat, als seus seguidors, constituir com Església una mediació transparent, humil i de servei com la que Ell protagonitzà.

Hauríem de presentar l'Evangeli com allò que és, «Bona Notícia» per a totes les parcel·les de la vida humana (sense dissociar fe-vida): perquè afecta a la persona i a la societat, als problemes concrets, a la consciència personal i col·lectiva de la gent, a les seves activitats com a ciutadans, als criteris de judici, als valors, als centres d'interès, a les línies de pensament, a les fonts que els inspiren i als models de vida que es presenten en contrast amb el Regne de Déu; com especificava Pau VI (EN 18 y 19).

Jesucrist font de vida (segle XIV),
Galeria d'Art d'Skopje
(Macedònia)

La iniciació cristiana vol motivar a les persones buscant provocar un moviment cap a la fe. No es tracta, en principi, d'exposar sistemàticament la doctrina sinó d'ajudar a descobrir el sentit de la vida a la llum del Déu que se'ns ha revelat en Jesucrist.

I hem d'oferir la Bona Notícia de Jesús a tots sense fronteres (EN 18 y 19) i a totes les dimensions de la vida humana: economia, política, cultura, mobilitat... Tard o d'hora, la gent es pregunta sobre el sentit

de la vida i nosaltres tenim resposta: «en l'Evangeli es revela la justícia salvadora de Déu...» (Rom 1,17).

I, més enllà de mètodes i estructures sempre necessàries, intentem donar preferència al testimoni de vida essent-ne signes autèntics d'allò que proclamem, amb contactes personals i fraternals que evitin tot tipus de voluntat (o aparença) de domini o superioritat, i amb maneres de viure que manifestin un veritable concepte de servei.

Ja el Concili Provincial Tarraconense, fa més de quinze anys, ens instava a tots els membres de les nostres Esglésies a ser subjectes de l'acció evangelitzadora i notícia del Crist amb la paraula i el testimoni d'amor fratern: «mitjançant la predicació ordinària i extraordinària, les celebracions litúrgiques, la presència en els mitjans de comunicació social, l'acció comunicativa de laics competents i el testimoniatge de la caritat que intenta donar resposta a les necessitats de la gent, il·luminant amb la fe i amb l'esperança les grans qüestions de l'existència, a les quals sols l'amor de Crist pot donar sentit ple».

I ens demanava a tots els seguidors de Jesús de prendre consciència del món nou que vivim i que ens interroga de moltes maneres i en el que hem d'anunciar Jesucrist salvador amb gestos i llenguatges capaços de comunicar la tendresa i l'amor de Déu.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Agenda

Diumenge 9 de gener.—Pregària vocacional a la Catedral, a les 18 h.

Dilluns 10 de gener.—Agrupació llerdenca de Pessebristes (AIP): Biblioteca Pública de Lleida (Diorames pessebristes lleidatans).

Fins al 10 de gener.—Agrupació llerdenca de Pessebristes (AIP):

Pati del Palau de la Paeria (Pessebre monumental realitzat per l'AIP).

Pati Gòtic de l'Institut d'Estudis llerdens (Diorames del LXXVI Concurs de Pessebres).

Dimarts 11 de gener.—Curs de Vida Creixent a l'IREL, a les 17 h.

Dissabte 15 de gener.—Reunió Equip de la Delegació de Catequesi.

Llardecans ha viscut un any més, amb tota solemnitat, la festa de la Mare Déu de Loreto

El passat 10 de desembre, festivitat de la Verge de Loreto, al Santuari que hi té dedicat, el senyor bisbe Joan Piris presidí la solemne concelebració eucarística amb el rector de la parròquia i altres sacerdots de la diòcesi. El Santuari de Loreto, amb tota la seva esplendor, lluïa per a l'ocasió. Hi van acudir fidels devots de la Mare de Déu, tant del poble com d'altres indrets de la comarca que omplien el temple de gom a gom. L'ofici fou cantat pel cor parroquial. En el moment de les ofrenes les entitats del poble oferiren, a més a més del pa i el vi de l'Eucaristia, flors i fruits de la terra com és el primer rajolí d'oli de la collita, ofert per la cooperativa.

Un cop finalitzada la celebració el senyor bisbe, sacerdots i fidels pujaren al cambril a venerar la Mare de Déu tot cantant els goigs. Amb aquesta celebració el poble de Llardecans ha donat per acabat l'any lauretà amb el qual es commemorava els 250 anys de la benedicció i inauguració de l'esmentada capella.

Parròquia de Llardecans

ENTREVISTA

Entrevista a **Mn. Joan Mora**, delegat de l'Atenció Pastoral als immigrants.

Com va ser, Mn. Joan, que vareu començar la tasca d'atendre els immigrants?

La meua primera experiència amb la immigració va estar al Pont de Suert on hi havia un col·lectiu important de l'Equador. Quan el bisbe Ciuraneta em va donar la responsabilitat pastoral de la parròquia de la Mare de Déu del Carme, m'encarregà la responsabilitat del Secretariat de la Pastoral d'immigrants.

És cert que el fet d'anar i tornar per l'eix comercial em facilità la salutació i l'acollida de nousvinguts de molts països.

Quin servei concret realitza la Pastoral dels immigrants?

L'atenció pastoral als immigrants la podem centrar en tres nivells, definits per tres ciutats i tres escenes evangèliques. L'escena d'Emaús, ens recorda l'acollida. És l'esforç que fem tantes comunitats i associacions civils i d'Església. L'escena del Camí de Jericó, el bon samarità: l'atenció assistencial, pròpia de Càritas i d'altres institucions administratives que atenen les necessitats més urgents. La tercera escena és Jerusalem, la Pentecosta: la integració en la comunitat cristiana on, parlant diverses llengües, es realitza la unitat mitjançant la força de l'Esperit i l'amor viscut i compartit.

Quin paper fa la parròquia en la seva acollida?

Recordo que quan el bisbe Ciuraneta em proposà aquest servei pastoral li vaig demanar de poder-lo fer des de la parròquia. En la del Carme he trobat un caliu i una participació important a la que, també, s'hi han ajuntat molts

cristians immigrants. Paper d'acollida, atenció caritativa i d'integració a la pastoral. També hi han trobat aixopluc pastoral les dues comunitats romaneses: la catòlica i l'ortodoxa.

Tinc entès que al mes de gener celebrareu el dia de l'immigrant? En què consistirà aquesta celebració?

Concretament, el dia 16 de gener, el proper diumenge. Aquesta jornada és per als autòctons una oportunitat per a despertar la consciència a estrènyer lligams i per als immigrants una trobada festiva, amb la celebració eucarística presidida pel

El lema de la jornada és: «Una sola família humana», una sola família de germans i germanes en societats que són cada vegada més multiètniques i interculturals. L'Eucaristia se celebrarà a la parròquia del Carme, a les 10 del matí i a continuació, a les 11.30 h a l'auditori Enric Granados, tindrà lloc el festival folklòric, exponent de les diverses cultures. Aquest acte està obert a tots els grups religiosos o culturals. Per la tarda hi haurà una mini-lliga de futbol sala amb equips de diverses nacionalitats, al pavelló de Pardiniyes.

Quins reptes es plantegen ara en la vostra pastoral?

- Hem de contemplar aquest món de multituds que van errants amb el ulls de Jesús... i afavorir la «creativitat de l'amor».
- Pastoral d'immigrants integrada en la pastoral de la diòcesi. Interessar a las parròquies sobre la pastoral de l'immigrant.
- Volem suggerir i potenciar la formació d'agents de pastoral entre immigrants.
- Amb tots tolerància, respecte i amistat.

Carne Parellada

EL BAPTISME DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R. La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vens a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.»

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Así dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, a quien prefiero. Sobre él he puesto mi espíritu, para que traiga el derecho a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, el pábilo vacilante no lo apagará. Promoverá fielmente el derecho, no vacilará ni se quebrará, hasta implantar el derecho en la tierra, y sus leyes que esperan las islas.

Yo, el Señor, te he llamado con justicia, te he cogido de la mano, te he formado, y te he hecho alianza de un pueblo, luz de las naciones. Para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la prisión, y de la mazmorra a los que habitan en las tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo un grito unánime: «¡Gloria!» / El Señor se sienta por encima del aguacero, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta

al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envió su palabra a los israelitas, anunciando la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, fue Jesús de Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?» Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Está bien que cumplamos así lo que Dios quiere.»

Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrió el cielo y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz del cielo que decía: «Este es mi hijo, el amado, mi predilecto.»

El baptisme de Jesús. Pintura al fresc del Giotto. Capella dels Scrovegni, Pàdua, Itàlia (vers 1306)

COMENTARI

Enmig dels pecadors

En la majoria de societats, per no dir en totes, hi ha hagut i hi ha distincions entres classes socials. Els rics i poderosos se senten superiors als pobres, i no solen tenir-hi tracte. En els ambients religiosos, els qui es consideren complidors i piadosos no volen acostar-se als qui són considerats descreguts o pecadors. Els *bons* procuren de mantenir una distància respectuosa i autoprotectora amb relació als *dolents*.

Els evangelis expliquen l'episodi del baptisme de Jesús, i solen expressar la sorpresa que provoca aquest gest. Joan Baptista predicava un baptisme de conversió. Era un ritu destinat als pecadors, és a dir,

un signe que indicava la voluntat de reconèixer els propis pecats i canviar de vida. Inesperadament, també Jesús demana de ser batejat.

Fent-se batejar per Joan, Jesús manifesta una actitud que serà constant al llarg de la seva activitat per Galilea. Efectivament, Jesús crida l'atenció dels grups més religiosos i de les autoritats perquè s'acosta als pecadors i arriba a compartir la taula amb ells. Ho justifica dient que els qui necessiten el metge no són els qui estan sans, sinó els malalts. Jesús ha vingut a portar l'amor de Déu als qui s'havien apartat del bé i de la bondat. Per tant, no és estrany que precisament en el moment de ser batejat, quan Jesús

es posa al costat dels pecadors, se senti la veu del Pare i es vegi la imatge de l'Esperit Sant, dos elements que el mostren com el Fill estimat de Déu. El rostre amorós de Déu es revela en l'acostament de Jesús als pobres, als petits i als allunyats.

La proximitat sorprenent, fins i tot escandalosa, de Jesús als pecadors indica que ell pensa tan sols en el bé de les persones. És el pastor que va a buscar l'ovella perduda, és el Pare que abraça el fill pròdig que torna a casa, és el Déu que no vol la mort del pecador, sinó que es converteixi i que visqui.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Comença el temps de durant l'any.

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1,14-20 ■ **dimarts**: He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28 ■ **dimercres**: He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39 ■ **dijous**: He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45 ■ **divendres**: He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12 ■ **dissabte**: He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17 ■ **diumenge** vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm): Is 49,3.5-6 / SI 39 / 1Co 1,1-3 / Jn 1,29-34.

DIÀLEGS SOBRE LA FE

El cristianisme i el progrés social

Oriol: —Mare, quin és el motor del progrés social?

Gràcia: —És el desig de justícia per a tothom, d'una qualitat de vida digna per a totes les persones. La indignació davant del mal, la barbàrie, la crueltat i la inòpia és el gran motor de progrés social.

—I la fe, què hi té a veure?

—La fe és també anhel de justícia, de bondat, de pau, d'harmonia. La fe té una dimensió social. Creure en Jesús és imitar-lo i no solament admirar-lo; seguir-lo, transformar les estructures del mal.

—Però alguns diuen que la fe en Déu pot ser un obstacle al progrés social.

—Per què?

—Perquè en creure que hi ha un cel etern, una justícia en el més enllà, sembla que no té massa sentit, ni cal treballar per la justícia d'aquest món, pel més ençà.

—No sé perquè. Déu no s'oposa al desenvolupament científic, ni tecnològic de les societats. Déu estima i estimar és voler el bé. Si som capaços de construir un món més confortable per a tothom, això no pot contrariar de cap manera Déu. Més aviat tot al contrari. El missatge de l'Evangeli ens empeny a cercar la justícia ara i aquí.

—Però el benestar ens allunya de Déu.

—Depèn. Hem de cercar el benestar per al màxim nombre de persones. L'hem de cercar sense malmetre irreversiblement la naturalesa.

—Però, segons com, la tecnologia pot destruir-nos.

—Sí. La tecnologia de què disposem és molt potent. Podem fer grans coses amb ella, però també podem ingerir-nos en àmbits que no ens pertanyen i que poden tenir greus conseqüències per a la humanitat i la naturalesa. Cal ser responsables i confiar en el seny que Déu ens ha donat.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

No toda persona aguanta una ofensa

Tres hermanos fueron a ver a un padre del desierto llamado Antonio. Más tarde la Iglesia lo proclamaría san Antonio Abad (17 de enero). Le dijeron:

—«Dinos una palabra: ¿Cómo salvarnos?» El abad Antonio repuso:

—«¿Escucháis vosotros la Escritura?» Los tres replicaron:

—«Nosotros queremos escucharla de ti». Entonces Antonio les propuso:

—«El Evangelio nos dice: "Si alguno te golpea la mejilla derecha, ofrécete también la otra"». Los tres objetaron:

—«Nosotros no podemos hacer eso». El padre del desierto les dijo:

—«Si vosotros no podéis ofrecer la otra mejilla, soportad al menos que se os golpee sobre una mejilla».

—«Nosotros tampoco podemos hacer lo que nos pides».

—«Si vosotros no podéis, no devolváis el mal que recibisteis». Expusieron:

—«Nosotros tampoco podemos hacerlo». El abad Antonio dijo a su discípulo:

—«Prepárale una pequeña papilla de harina, porque están enfermos...». Y dirigiéndose a ellos, les dijo:

—«Si vosotros tres no podéis hacer esto y no queréis hacer aquello, ¿qué puedo hacer yo por vosotros? Vosotros tenéis necesidad de plegarias.»

Cura más males y enfermedades —del cuerpo y del alma— aguantar pacientemente un bofetón, una ofensa... que un año de rencor. Claro que, todo depende de cómo uno tenga el alma, su interior, su vida espiritual.

Evidentemente: «No toda mejilla es capaz de soportar un bofetón.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

9. ✚ Diumenge. Baptisme del Senyor. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. Dilluns. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. Dimarts. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amaranter i Bernat Scammacca, prev. dominicans.

12. Dimecres. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de

Corleone, rel. caputxí; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. Dijous. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. Divendres. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. Dissabte. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; beat Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

ENTREVISTA

JOSEP M. FORCADA I CASANOVAS

Medicina i cultura

El Dr. Josep M. Forcada, metge i prevere de la diòcesi de Barcelona, ha estat elegit membre de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. Prior de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona, doctor en medicina i llicenciat en ciències de la informació, Mn. Forcada ha estat delegat de Pastoral de la Salut de Barcelona. Dins l'Acadèmia ha estat adscrit a la secció de Medicina Social: «El terreny és molt ampli i em motiva pensar en les aportacions en l'àmbit de la recerca, de la pedagogia i també de la divulgació», assegura. L'acte d'ingrés se celebrarà properament.

Què fa un sacerdot a la Reial Acadèmia de Medicina?

La vocació sacerdotal i mèdica, en mi, sempre han anat força unides. Ser membre de l'Acadèmia és un honor que agraeixo. Em preocupa el tot de la persona. Admiro l'Acadèmia perquè penso que és una institució que vetlla d'una manera especial per la relació entre la medicina i la cultura. Fa més de trenta anys que celebro l'Eucaristia a la Reial Acadèmia, especialment en dates assenyalades i en les defuncions.

De què tractarà el seu discurs d'ingrés?

Una possibilitat és la de desenvolupar el tema de la dieta mediterrània i la Bíblia. És una qüestió que considero prou interessant pel que fa a l'estudi de molts aliments que han estat considerats sagrats com són l'oli, el vi, el pa, i altres que tenen unes qualitats alimentàries cardiosaludables i que avui tenen un lloc especial en les dietes.

La seva tesi doctoral la va dedicar als lípids en comunitats tancades. Què no s'alimenten bé, els religiosos?

Sí, la majoria s'alimenta correctament. La tesi fa referència a les comunitats tancades que no mengen carn. Aquest aliment, en moltes èpoques de la història, era considerat un producte que no era sa com a aliment. A més, la carn estava vinculada a un tipus de vida en l'opulència i que repercutia en la psicologia humana. Els cartoixans, els trapencs i algunes comunitats carmelitanes femenines de clausura no en mengen. Els índexs de colesterol i de triglicèrids són molt baixos. En aquestes dietes aconsegueixen les proteïnes a través de la llet, el formatge i els ous. No oblidem que la major part d'aliments i la seva preparació procedeixen del segle xi.

Òscar Bardaji i Martín

QUERIDOS ABUELOS

Decálogo de las personas mayores

Para terminar, brindo un decálogo de justas reivindicaciones de las personas mayores, que tanto sirven para que estas exijan su puesta en práctica

como para que los miembros de sus familias y la sociedad en general se las hagan propias:

1. El elevado envejecimiento de la población es un logro histórico, nunca debe presentarse como una carga o un problema.
2. Toda persona mayor debe sentirse orgullosa de haber llegado a una avanzada edad.
3. La vejez es una etapa de la vida que puede ser y es cada vez más tan positiva como cualquier otra.
4. No es justo que se fomenten temores y sobresaltos en las personas mayores, porque han hecho méritos y esfuerzos para vivir sin ellos.
5. Tienen que desaparecer todas las formas de discriminación por la edad.
6. Las situaciones de incapacidad y dependencia son cada vez más frecuentes con la edad y se deben a problemas de salud, y muchas situaciones de dependencia nunca debieran haberse producido.
7. Es posible disminuir la frecuencia e intensidad de la dependencia.
8. La atención geriátrica es un derecho básico al que hoy en día no tiene acceso la mayoría de las personas cuando lo necesita.
9. Es necesaria una Ley de Dependencia justa y que apoye a las familias en la atención de los mayores.
10. Bajo ningún concepto se debe relacionar la vejez con el concepto de terminalidad.

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, Ed. Columna)

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

En camí...

El 17 d'octubre passat, a Roma, el Sant Pare Benet XVI va canonitzar a la Madre Càndida María de Jesús, fundadora de las Hijas de Jesús. La Congregació ha celebrat arreu de tots els continents eucaristies en acció de gràcies, així com diferents actes que mostren el valor i l'exemple de la vida d'aquesta gran dona. Andoain (Guipúscoa) i Salamanca, havien de ser els dos llocs en els que les celebracions demanaven una solemnitat especial: en el primer perquè és el lloc on la santa va néixer el 31 de maig de 1845; i en el segon perquè fou el lloc on fundà la Congregació, el 8 de desembre de 1871.

A Salamanca ens vam encaminar el passat 6 de desembre, des de la nostra estimada Lleida, per participar dels actes: el Sr. Bisbe Joan Piris, Mn. Xavier Navarro i la comunitat «La Moreneta» de las Hijas de Jesús (amb domicili a Alcarràs). Molts quilòmetres amb cotxe (gairebé 700). L'oració, els cants, el diàleg senzill i proper, les parades i el dinar, van fer que el viatge a Salamanca fos agradable i gens pesat.

En arribar, la primera visita va ser a Mostenses: la comunitat de las Hijas de Jesús on reposen les restes de la santa. L'edifici va ser antic noviciat de la Congregació. El dia més assenyalat va ser el dimarts 7, amb els següents actes:

A les 10.30 h, inauguració d'una exposició d'esmalt sobre el Carisma de la Congregació, realitzada per una religiosa Hija de Jesús.

A les 12 h, a l'Església de La Clerecia, Eucaristia en acció de gràcies per la canonització de la Madre Càndida, presidida pel Sr. Bisbe de Salamanca, Mons. Carlos López i acompanyat del nostre senyor bisbe de Lleida com a concelebrant, així com un bon grapat de sacerdots. Més de 200 religioses vingudes d'arreu d'Espanya i d'Itàlia van participar de l'Eucaristia, acompanyades de les seves famílies, educadors dels col·legis, alumnes i antics alumnes, també molts amics. Tant el Govern General —amb residència en Roma— com el Govern Provincial d'Espanya-Itàlia de la Congregació, van estar presents en els actes. En acabar l'Eucaristia, un «vino español».

A les 17 h, vam gaudir d'un musical anomenat *Juanitatxo*, realitzat expressament en motiu de la canonització per un grup de professors, alumnes i pares de família del col·legi que las Hijas de Jesús tenen a Vigo. Fidel al seu gènere, transmissor d'il·lusió, vida i energia, és un recorregut actualitzat per la vida d'aquesta gran dona, a partir de varis moments de la seva biografia.

Dimecres dia 8, vam celebrar la Solemnitat de la Immaculada Concepció a la capella on es troben dipositades les restes de la Madre Càndida. L'Eucaristia la va presidir el nostre bisbe, qui, de manera senzilla i profunda, ens va convidar a qüestionar-nos, durant aquest temps d'Advent, davant les actituds de la Verge Maria i de Càndida María de Jesús.

Plens i emocionats per les experiències viscudes en poc temps, i de manera especial molt contents per l'apropament viscut entre la nostra diòcesi i la Congregació, vam tornar novament cap a casa donant gràcies a Déu, «Padre que de todos cuida» i «Llevando como estrella de nuestros caminos a María Inmaculada» (Expressions de la santa Càndida María de Jesús).

Comunitat «La Moreneta». Hijas de Jesús, Alcarràs.

Desenes d'infants porten a beneir els «Jesusets» dels seus pessebres, a la parròquia de Sant Martí

Desenes d'infants, van portar el diumenge 12 de desembre, les seves imatges del Nen Jesús o els seus «Jesusets» del pessebre a beneir, en un acte organitzat conjuntament per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes i la parròquia de Sant Martí de Lleida.

Aquesta benedicció que cada any aplega a més gent, s'ha celebrat per tercer any consecutiu, seguint la tradició traslladada a Lleida pels pessebristes i que va insti-

tuir a Roma el Papa Joan Pau II, el tercer diumenge d'Advent, anomenat «Diumenge Gaudete».

La benedicció dels «Jesusets» de tota mida, a càrrec del rector de la parròquia i alhora consiliari de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes Mn. Vicenç Alfonso, ha tingut lloc al finalitzar la Missa de les 13 h, havent congregat a nombroses famílies amb els seus infants, que han omplert l'església de gom a gom.

El rector ha convidat a les famílies i molt especialment els infants a muntar el seu pessebre en les seves llars, com un símbol del Nadal més cristià i alhora tradicional de casa nostra. Tots els infants que han participat en la benedicció han rebut per part de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes un calendari del proper any 2011, amb la imatge del Nen Jesús de la Gruta de Betlem, que ha arribat a Lleida mitjançant la custòdia franciscana de Terra Santa.

Aquest costum s'ha introduït també amb altres parròquies de la ciutat i de la diòcesi, en el context litúrgic de l'Advent i com a preparació al Nadal del Senyor.

Parròquia de Sant Martí de Lleida i Agrupació llerdenca de Pessebristes

Trobada nadalenca a l'arxiprestat «Perifèria»

Als vols de Nadal, les parròquies de l'arxiprestat «Perifèria» tenen per costum celebrar una trobada nadalenca. Enguany, per problemes d'agenda, s'ha avançat al passat divendres, 10 de desembre.

Així, doncs, en ple Advent, s'ha celebrat la trobada a la parròquia Verge dels Pobres, del Secà de Sant Pere. Ha presidit l'Eucaristia, el seu rector, Mn. Josep Anton Jové i han con-

celebrat tots els mossens de les altres parròquies que formen l'arxiprestat i que estan ubicades als barris de Balàfia, la Bordeta, Llivia, Magraners i Pardiniyes. Han assistit feligresos representants de totes elles.

Mn. Jové ha comentat en l'homilia la trobada de Jesús amb els deixebles de Joan quan el preguntaren si era ell el Messies o havien d'esperar a un altre. I ens ha animat a fer que siguin les nostres bones obres i no les paraules les que donin raó de la nostra fe i anunciïn a tothom la Bona Nova de la salvació.

La trobada ha estat preparada pel grup del Secà, que ha cuidat tots els detalls per tal de facilitar la participació. No ha faltat el cant de nades. Volem destacar, però, el cant de l'Ave Maria que cantà l'Alejandra, el Cant dels ocells que tocà la Núria amb la flauta, i la cançó que cantà el Sergi, un nen de 9 anys que es prepara per rebre el Baptisme i la Primera Comunió en la pròxima vetlla pasqual.

En acabar l'Eucaristia ha tingut lloc una estona de convivència en els locals parroquials, tot compartint els aliments que cadascú havia portat.

La pròxima trobada arxiprestal tindrà lloc a la parròquia de Pardiniyes, el 12 de febrer de 2011 per reflexionar sobre la Jornada de Mans Unides.

Arxiprestat «Perifèria»

AYUDANDO A VIVIR

Fieles a la misión recibida

Cuando hablamos de iniciación cristiana y de acciones evangelizadoras hay que tener en cuenta que el Señor nos ha pedido, a sus seguidores, constituir como Iglesia una mediación transparente, humilde y de servicio como la que Él protagonizó.

Tendríamos que presentar el Evangelio como aquello que es, «Buena Noticia» para todas las parcelas de la vida humana (sin disociar fe-vida): porque afecta a la persona y a la sociedad, a los problemas concretos, a la conciencia personal y colectiva de la gente, a sus actividades como ciudadanos, a los criterios de juicio, a los valores, a los centros de interés, a las líneas de pensamiento, a las fuentes que las inspiran y a los modelos de vida que se presentan en contraste con el Reino de Dios; como especificaba Pablo VI (EN 18 y 19).

La iniciación cristiana quiere motivar a las personas buscando provocar un movimiento hacia la fe. No se trata, en principio, de exponer sistemáticamente la doc-

trina sino de ayudar a descubrir el sentido de la vida a la luz del Dios que se nos ha revelado Jesucristo.

Y tenemos que ofrecer la Buena Noticia de Jesús a todos sin fronteras (EN 18 y 19) y a todas las dimensiones de la vida humana: economía, política, cultura, movilidad... Tarde o temprano, la gente se pregunta sobre el sentido de la vida y nosotros tenemos la respuesta: «en el Evangelio se revela la justicia salvadora de Dios...» (Rom 1,17).

Y, más allá de métodos y estructuras siempre necesarias, intentamos dar preferencia al testimonio de vida siendo signos auténticos de aquello que proclamamos, con contactos personales y fraternales que eviten todo tipo de voluntad (o apariencia) de dominio o superioridad, y con maneras de vivir que manifiesten un verdadero concepto de servicio.

Ya el Concilio Provincial Tarraconense, hace más de quince años, nos instaba a todos los miembros de nuestras Iglesias a ser sujetos de la acción evangeli-

zadora y noticia del Cristo con la palabra y el testimonio de amor fraterno: «mediante la predicación ordinaria y extraordinaria, las celebraciones litúrgicas, la presencia en los medios de comunicación social, la acción comunicativa de laicos competentes y el testimonio de la caridad que intenta dar respuesta a las necesidades de la gente, iluminando con la fe y con la esperanza las grandes cuestiones de la existencia, en las cuales sólo el amor de Cristo puede dar sentido pleno».

Y nos pedía a todos los seguidores de Jesús tomar conciencia del mundo nuevo en el que vivimos y que nos interroga de muchas maneras y en el que tenemos que anunciar a Jesucristo salvador con gestos y lenguajes capaces de comunicar la ternura y el amor de Dios.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris Frígola
Obispo de Lleida